Nadal: 1 de gener Santa Maria, Mare de Déu

Text de l'Evangeli (*Lc* 2,16-21): En aquell temps, els pastors vingueren de pressa, i trobaren Maria, Josep i el nadó ajagut en una menjadora. I havent-ho vist, ells feren conèixer la paraula que els havia estat dita sobre aquest infant. I tots els qui ho sentiren s'admiraren de les coses dites pels pastors. I Maria conservava totes aquestes paraules, meditant-les en el seu cor.

I els pastors se'n tornaren glorificant i lloant Déu per totes les coses que havien sentit i havien vist, tal com se'ls havia dit.

I després de complir-se vuit dies perquè fos circumcidat, se li posà el nom de Jesús, tal com havia estat anomenat per l'àngel abans que fos concebut en el si matern».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Els pastors vingueren de pressa, i trobaren Maria, Josep i el nadó ajagut en una menjadora»

Mn. Manel VALLS i Serra
(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Església contempla agraïda la maternitat de la Mare de Déu, model de la seva pròpia maternitat envers tots nosaltres. Lluc ens presenta el "trobament" dels pastors "amb el Nen", el qual és acompanyat de Maria, la seva Mare, i de Josep. La discreta presència de Josep suggereix la important missió de ser custodi del misteri gran del Fill de Déu. Tots junts, pastors, Maria i Josep, «i el nadó ajagut en una menjadora» (Lc 2,16) són com una imatge preciosa de l'Església en adoració.

"La menjadora": Jesús ja hi és col·locat en una velada al·lusió a l'Eucaristia. És Maria qui l'hi ha posat! Lluc parla d'un "trobament", d'un encontre dels pastors amb Jesús. En efecte, sense l'experiència d'un "encontre" personal amb el Senyor no es dóna la fe. Només aquest "trobament", el qual ha comportat un "veure amb els propis ulls", i en certa manera un "tocar", fa capaços els pastors d'esdevenir testimonis de la Bona Nova, veritables evangelitzadors que poden «fer conèixer la paraula que els havia estat dita sobre aquest infant» (Lc 2,17).

Se'ns assenyala aquí un primer fruit del "trobament" amb Crist: «I tots els qui ho sentiren s'admiraren»

(Lc 2,18). Hem de demanar la gràcia de saber suscitar aquest “meravellament”, aquesta admiració en aquells a qui anunciem l'Evangeli.

Hi ha encara un segon fruit d'aquest encontre: «I els pastors se’n tornaren glorificant i lloant Déu per totes les coses que havien sentit i havien vist» (Lc 2,20). L'adoració de l'Infant els omple el cor de l'entusiasme per comunicar el que han vist i sentit, i la comunicació del que han vist i sentit els porta fins a la pregària de lloança i d'acció de gràcies, a la glorificació del Senyor.

Maria, mestra de contemplació —«conservava totes aquestes paraules, meditant-les en el seu cor» (Lc 2,19)— ens dóna Jesús, el nom del qual significa “Déu salva”. El seu nom és també la nostra Pau. Acollim en el cor aquest sagrat i dolcíssim Nom i tinguem-lo sovint als nostres llavis!

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «El poble sencer de la ciutat d’Efes, va romandre ansiós en espera de la resolució [del Sínode sobre la Maternitat de Maria]... Quan es va saber que l’autor de les blasfèmies [Nestori] havia estat deposat, tots a una veu van començar a glorificar Déu» (Sant Ciril d'Alexandria)

- «Jesús és el Fill de Déu i, al mateix temps, és fill d’una dona: Maria. Ve d’Ella. És de Déu i de Maria. Per això la Mare de Jesús es pot i s’ha de dir Mare de Déu “Theotókos”» (Concili d’Efes, any 431)» (Benet XVI)

- «El Concili d’Efes va proclamar el 431 que Maria va ser amb tota veritat Mare de Déu per la concepció humana del Fill de Déu en les seves entranyes: Mare de Déu, no perquè el Verb hagi tret d’ella la seva naturalesa divina, sinó perquè és d’Ella (...)» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 466)